



ΕΤΟΣ 61ο

30 Ιουλίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3135)

## ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐορτὴ τῶν ἁγίων Πάντων εἶναι ὁ ἐπίλογος τῶν κινητῶν ἐορτῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους καὶ ὁ πλούσιος καρπὸς τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Διότι ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων, τόσο τῆς Παλαιᾶς ὡς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἶναι ἡ τρανὴ ἀπόδειξις τῆς παρουσίας τῆς χάριτος τοῦ Παρακλήτου στὴν Ἐκκλησία.

### Οἱ ἅγιοι Πάντες παράδειγμα πίστεως καὶ δυνάμεως

Ὁ πρῶτος καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ πίστις. Μὲ τὴ δύναμη αὐτῆς τῆς πίστεως οἱ Ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πατριάρχες, προφῆτες, βασιλεῖς, δίκαιοι, «κατηγωνίσαντο βασιλείας», δηλαδὴ ἀντιμετώπισαν ἀπολυταρχικά καθεστῶτα καὶ τὰ νίκησαν μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ: π.χ. ὁ Μωυσῆς τοὺς Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου, οἱ τρεῖς παῖδες τοὺς Πέρσες, ὁ Γεδεὼν τοὺς Μαδιανίτες, ὁ Δαβὶδ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσραὴλ κ.ἄ.

Μὲ τὸ φωτισμὸ τῆς πίστεως ἐνήργησαν θαυμαστὲς δυνάμεις. Ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος: «εἰργάσαντο δικαιοσύνην», ἀπέδωσαν δικαιοσύνη καὶ ἐφάρμοσαν τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τους. Τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης ἦταν φανερό στὸ δίκαιο Ἰώβ, στὸ δίκαιο Ἀβραάμ, στὴ δικαιοσύνη τοῦ Σολομώντα καὶ σὲ ὅσους σέβονταν τὸν Θεό. Χαρακτηριστικὰ ὁ Δαβὶδ ψάλλει «ὅπως ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς ῥήγοις σου».

Μὲ ζῶσα πίστις στὸν ἀληθινὸ Θεὸ οἱ Ἅγιοι «ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν», δηλαδὴ εἶδαν τὴν ἐκπλήρωση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ σ' αὐτοὺς: π.χ. ὁ Ἀβραάμ διὰ τῆς πίστεως ἔγινε πατέρας ὀλοκλήρου ἔθνους καὶ πνευματικὸς πατέρας ὄλων τῶν δικαίων. Ἀλλὰ καὶ οἱ προφῆτες εἶδαν τίς προφητεῖες τους νὰ ἐκπληρώνονται. Παράδειγμα αὐτὸν πού εἶδε ὁ Ἡσαΐας συμβολικὰ νὰ κάθεται σὲ ὑψηλὸ θρόνο, δηλαδὴ τὸν Θεό: «ὃν εἶδε Ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν», αὐτὸν γέννησε ἡ Παρθένο Μαριάμ ὡς ἄνθρωπο.



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 33 - ιβ' 2)

### Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τό δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούτων νεκρούς αὐτῶν· ἄλλοι δέ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τήν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δέ ἐμπαιγμῶν καί μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δέ δεσμῶν καί φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καί ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιεχόμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἡ πίστη τούς δυνάμωσε νά ἀντιμετωπίσουν ἀσθένειες (ὅπως ὁ Ἐζεκίας), ποικίλες ἀπειλές (ἀπό θηρία ὅπως ὁ Δανιήλ, ἀπό τό πῦρ ὅπως οἱ τρεῖς παῖδες, ἀπό τή σφαγή, ὅπως ὁ Δαβίδ ἀπό τόν Σαοὺλ) καί πολλές φορές νά καταδιώξουν τούς ἐχθρούς τους (ὅπως ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ). Εἶδαν νεκρούς νά ἀνασταίνονται, ὅπως ὁ προφήτης Ἠλίας πού ἀνέστησε τό γιό τῆς χήρας.

### Οἱ ἅγιοι Πάντες παράδειγμα ὑπομονῆς καί μαρτυρικῆς ζωῆς

Δεύτερος καί οὐσιώδης καρπός τοῦ Παρακλητοῦ εἶναι ἡ ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα ἀναβηλίζει ἀπό τήν ὑπομονή στίς δοκιμασίες. Ὅσο περισσότερο ἀντέχουμε στίς δοκιμασίες καί θλίψεις πού παραχωρεῖ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τόσο αὐξάνεται καί ἡ ἐλπίδα τῆς ἀγιότητας καί τῆς αἰώνιας ζωῆς. Οἱ Ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας ὑπέμειναν διωγμούς, εὐτελισμούς, φυλακίσεις (Έβρ. 11,35.36). Ὑπέστησαν μαρτυρικό θάνατο (στ. 37) ἀλλήλα καί ἀναγκάστηκαν νά ζήσουν μέ στερήσεις ὥστε νά μὴ χάσουν τή μαρτυρία τῆς πίστεως στόν ἀληθινό Θεό «ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν» (στ. 35). Δηλαδή νά συμμετάσχουν στήν κοινή ἀνάσταση τῶν νεκρῶν καί στήν ἀπό τοῦ Θεοῦ κοινή τιμή καί δόξα, ὅπως ἀρμόζει στούς Ἄγιους.

### Προτροπή νά γίνουμε σύγχρονοι Ἄγιοι

Πολλές φορές ἀναρωτιόμαστε ἂν ἐμεῖς, οἱ χριστιανοί τῆς ἐποχῆς μας, μποροῦμε νά γίνουμε ἅγιοι καί νά συγκαταλεχθοῦμε στή χορεία τῶν Ἁγίων Πάτων. Διότι καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μᾶς προτρέπει: «ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγώ ἅγιος εἰμί» (Α΄ Πέτρ. 1,16), ἀλλήλα καί ὁ ἀπ. Παῦλος μᾶς παρακινεῖ νά διεξάγουμε τόν πνευ-

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγήν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγήν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλύτεραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλές δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπύλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κατὰ καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἔχομεν γύρω μας ἕνα τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπὸ μάρτυρας, ἄς ἀποτινάξωμεν κάθε βᾶρος καί τήν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκολα μᾶς ἐμπλέκει, καί ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου πού εἶναι ἐμπρὸς μας, μέ τοὺς ὀφθαλμούς μας προσηλωμένους πρὸς τὸν ἀρχηγόν καί τελειωτὴν τῆς πίστεώς μας, τὸν Ἰησοῦν.

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

ματικό μας ἀγώνα μέ ὑπομονή (Ἐβρ. 12,1). Ἡ πίστη μας στὸν Χριστό θά κάνει τὴν ἐλπίδα τοῦ ἀγιασμοῦ μας τόσο βέβαιη, ὅσο βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ Χριστός κάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα Του γιὰ νά μᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητας εἶναι ἐφικτός καί ἀληθινός.

Κι ἂν ἐμεῖς δυσπιστοῦμε ἐπειδὴ δέν κάναμε θαύματα σάν τοὺς Ἅγίους, πάηι ὁ Κύριος μᾶς διώχνει αὐτὸν τὸ δισταγμὸ πλέγοντάς μας: «Μὴν χαίρεσθε ὅτι (μέ τὴν ἐπίκληση τῆς δυνάμει μου) ἀκόμη καί τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται σέ σᾶς· μᾶλλον νά χαίρεστε πού τὰ ὀνόματά σας (ἐξαιτίας τῆς πίστεως καί ὑπομονῆς σας) ἔχουν γραφεῖ στὸν οὐρανό» (Λκ. 10,20).

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

30 Ἰουνίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 36, ι΄ 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἰουλίου, Β΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23.

## ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Οί θειότατοι Πατέρες θέσπισαν νά ἐπιτελοῦμε τήν παρούσα ἑορτή μετὰ τήν κάθοδο τοῦ παναγίου Πνεύματος, γιά νά δείξουν κατά κάποιον τρόπο ὅτι ἡ παρουσία τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐνήργησε, διά τῶν ἀποστόλων, μεγάλα καί θαυμάσια: Ἁγίασε καί κόσμησε μέ σοφία τούς ἀπό τοῦ «ἡμετέρου φυράματος» συνανθρώπους μας, δηλαδή, καί ἀναπλήρωσε μέ αὐτούς τό κενό πού δημιουργήθηκε ἀπό ἐκεῖνο τό ἀγγελικό τάγμα πού ἀπό ἔπαρση ἐξέπεσε (μέ ἀρχηγό τόν Ἐωσφόρο) ἀπό τήν ἀγγελική του θέση· καί παρέπεμψε αὐτούς στόν Θεό, διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄλλους μέ τό μαρτύριο καί τόν θάνατο καί ἄλλους μέ τήν ἐνάρετη πολιτεία καί διαγωγή πού παρουσίασαν κατά τόν ἐπίγειο βίο τους· καί ὅλα τά ὑπερφυή καί ὑπερθαύμαστα ἔργα ἐνεργεῖ.

Πρέπει νά ξέρουμε ὅτι κατά τήν παρούσα ἑορτή ἐορτάζουμε ὅσα ἀγαθοδότως τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀγίασε, ἦτοι: τούς ὑψηλοτάτους καί ἀγιαστικούς «νόας», τά ἐννέα δηλαδή τάγματα τῶν Ἀγγέλων· τούς Προφήτες καί τούς ἱερούς Ἀποστόλους· τούς Μάρτυρες καί τούς Ἱεράρχες· τούς Ἱερομάρτυρες καί τούς Ὅσιομάρτυρες· τούς Ὅσιους, τούς Δικαίους καί ὅλες τίς χορεῖες τῶν ἁγίων Γυναικῶν· καί ὅλους τούς ἀνώνυμους Ἁγίους, μαζί μέ τούς ὁποίους ἄς συγκαταριθμηθοῦν καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι πού θά ἀναδειχθοῦν στό μέλλον ἀπό τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Καί πρῶτα ἀπ' ὅλους, καί ἀνάμεσα σέ ὅλους, καί μαζί μέ ὅλους, ἐορτάζουμε τήν Ἁγία τῶν Ἁγίων, τήν ὑπεραγία καί ἀνώτερη ἀσυγκρίτως καί αὐτά τά ἀγγελικά τάγματα, τήν Κυρία μας καί Δέσποινά μας, Μαρία τῆ Θεοτόκο, τήν ἀειπάρθενο.

*Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Γ.Δ. Παπαδημητρώπουλου,  
Μέ τούς Ἁγίους μας, Συναξάρια Τριωδίου καί  
Πεντηκοσταρίου, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας.*

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρινιστική, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

**Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)**